

være af den Beskaffenhed, at Tjenestemændene ikke skulde kunne leve et nogenlunde anstændigt Liv økonomisk set.

At jeg har Ret i denne Opfattelse, derpaa tyder de mange Henvendelser, som jeg, og jeg antager en stor Del af dette Tings Medlemmer, stadig faar om at være behjælpelig med at faa denne eller hin bragt ind i en eller anden fast Stilling indenfor Tjenestemandsklassen. Det er jo ogsaa forstaaeligt, fordi de Vilkaar, der bydes dér, er af en ganske anden betryggende Beskaffenhed end de Vilkaar, der bydes ude i det private Erhverv. Vi ser jo f. Eks. i disse Dage, hvorledes Tusinder af Arbejdere gaar ledige paa Grund af Konflikten, og samtidig maa de, som er i Arbejde, yde større eller mindre Tilskud for at støtte dem, som er uden Arbejde. Den Slags er Statens Tjenestemænd jo aldeles ikke undergivet. De har deres faste, bestemte Indtægter og en Indtægt af en saadan Størrelse, at jeg ikke finder, der er nogen Grund til at klage over den. Desuden har Tjenestemændene andre Fordele; de har Udsigt til en god Pension, som de private Erhvervs Arbejdere ikke har Udsigt til; de har Ferie; de har Uniform, og de har forskellige andre Fordele; en Del har Frirejser paa Jernbanen; de faar deres Løn ogsaa under Sygdom, de kan f. Eks. i 3 Aar hvert Aar være syge i 2 Maaneder, uden at der sker nogen Afkorting i deres Lønning af den Grund. Saadanne Vilkaar er i den Grad bedre end de, der ydes i det private Erhverv, at det er forstaaeligt, at en Mængde unge Mennesker søger at komme ind i Tjenestemandsstillingen.

Vi kan heller ikke erkende, at de økonomiske Forhold, vi har her i Landet i Øjeblikket, er af en saadan Art, at det er den rette Tid til at paaføre Statskassen en aarlig forøget Udgift af op imod 10 Mill. Kr. til Forbedring af Tjenestemændenes Vilkaar. Derfor vil jeg paa mit Partis Vegne anbefale, at vi stemmer imod det foreliggende Forslag.

Pürschel: Da mit Partis Ordfører i denne Sag, det ærede Medlem Hr. Parkov, er forhindret i at være til Stede, skal jeg gøre nogle korte Bemærkninger, der alene er fremkaldt ved det ærede Medlem Hr. Søren Svendsens Udtalelser. Jeg havde ellers ikke tænkt at ville gøre nogen Bemærkning her.

Det ærede Medlem brugte om det, der sker her, Udtrykket, at man *uddeler*

til Tjenestemændene. Mod dette Udtryk maa jeg protestere. Det, der finder Sted her, er ikke en Uddeling. Selv om dette Udtryk maaske for det ærede Medlem kan have en værdifuld agitatorisk Klang, er det efter min Mening et fuldkommen misvisende Udtryk, som ikke burde benyttes af et Medlem, der har saa rig Anledning til at kende Tjenestemændenes Lønningsvilkaar, som det ærede Medlem har.

Naar det ærede Medlem talte om, at man her i Rigsdagen ikke turde røre ved Tjenestemændenes Lønningsforhold uden at spørge Tjenestemændene, saa staaer Forslaget i sin nuværende Formulering netop som Udtryk for dette, at Rigsdagen har ændret den Overenskomst, der var truffet mellem Tjenestemændene og Finansministeren, altsaa netop som Udtryk for det, som det ærede Medlem mener, at Rigsdagen bør hævde.

Naar det ærede Medlem endelig talte om de mange Fordele, der var knyttet til at være Tjenestemand, og talte om den store Tilstrømning til Tjenestemandstillinger, saa skal jeg minde om, at man for ganske nylig har oplevet, at et Embede ved Aarhus Domkirke er opslaaet ledigt, uden at der meldte sig en eneste Ansøger. Dette tyder ikke paa, at Lønningen i Forhold til det, som kræves af Uddannelse, staaer saa højt, at der er ligefrem Run efter at blive Tjenestemand. Der er ogsaa det at sige til hele denne Sag, at det kan ikke nytte noget at skære Tjenestemændene over een Kam, saaledes som det ærede Medlem gør det.

Med disse Ord skal jeg anbefale at stemme for det foreliggende Forslag i den Skikkelse, det har faaet i Landstinget.

H. F. Ulrichsen: Jeg vil gerne udtrykke min Glæde over, at det i den allersidste Time er lykkedes at naa til et Forlig om denne Sag. Det Resultat, der er naaet, skyldes efter mit Skøn i første Række det konservative Folkepartis Forhandlingsevne, for selv om vi har opnaaet dette, at man har standset den fortsatte Nivellering af Lønningerne, maa man paa den anden Side sige, at det konservative Folkeparti har opgivet at gennemføre en virkelig effektiv Forbedring af de højere Tjenestemænds Lønninger — en Forbedring, som maa komme før eller senere. Jeg foretog i 1923 en indgaaende statistisk Undersøgelse af de højere Embedsmænds Levevilkaar før og efter Krigen, og paa Grundlag af denne